

DE DRIESPRONG

JAARGANG 5 – NR 6 – MEI-JUNI 2011

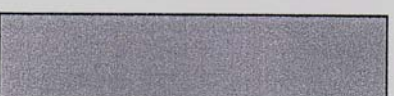
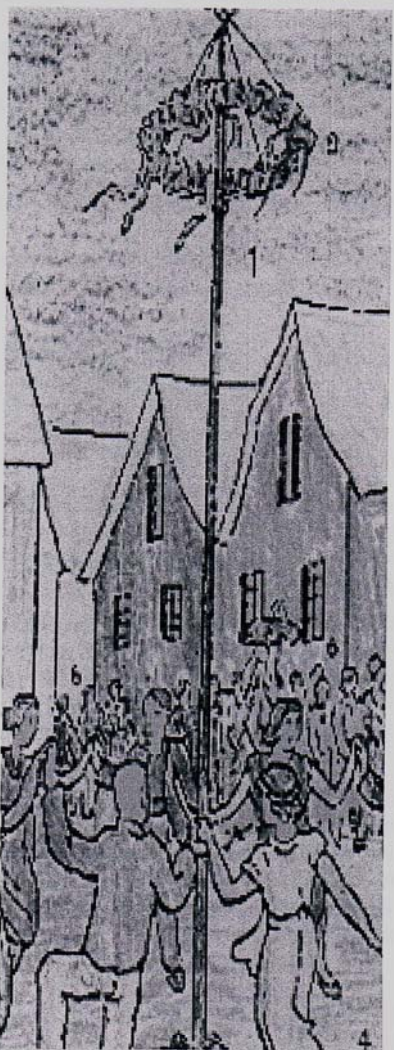

Tweemaandelijks tijdschrift van de
Vlaamse Volkskunstbeweging vzw

Afgiftelokator Aalst I – Erkenningsnummer P608393
Afzender: W. Cobbaut, Bosstraat 2, 9310 Baardogem-in-Aalst

DE DRIESPRONG

VVKB-TIJDSCHRIFT - TWEEMAANDELIJKS - NUMMER 30 - MEI/JUNI 2011

Een **meiboom** is niet alleen a/ de boom die, als middelpunt van een meiboomplanting, met linten en kransen versierd wordt voor een feest met dansen en volksspelen en alles wat daar nog zo komt bij kijken; of b/ de groene tak die men op een nieuw gebouw steekt wanneer het gebinte klaar is. *Meiboom* is ook ... een familienaam!

Meiboom – Meijboom – Meyboom

Naamkundigen zullen U uitleggen dat het hier oorspronkelijk over een bijnaam ging die verwees naar een huisnaam, een gehucht of wat al meer met betrekking tot de woonplaats van de betrokkene.

Deze naam dook al zeer vroeg op. In zijn “Woordenboek van de familienamen in België en Noord-Frankrijk” (2003) geeft dr. Frans Debrabandere hiervan enkele voorbeelden. In 1256 woonde te Rostock in Noord-Duitsland ene Herbort Meibom. Dichterbij dd. 1550 werd in de Antwerpse poortersboeken een Hans Meyboom (een Duitser uit Aken) vermeld. En nog dichterbij dd. 1757 stond een Adr. Meiboom uit A’dam ingeschreven (als student?) in de boeken van de Leuvense universiteit.

Wie woont nu waar? In Brussel en in Bassenge woont telkens één persoon met de familienaam Meiboom. In Mechelen woont iemand die de variant Meijboom als naam draagt. De variant Meyboom komt in België niet voor.

Natuurlijk treft men deze familienaam niet alleen bij ons aan. De Nederlandse Familienamenbank van het Meertens Instituut te Amsterdam leert ons dat de naam – incl. de varianten – bij onze noorderburen relatief frequent voorkomt. We sommen ze even op, met (tussen ronde haakjes) het aantal naamdragers in 2007: Meiboom (139) – Meibom (<5) - Meijboom (960) – Meyboom (92) – Meijbaum (33) – Meybaum (<5).

Ook in Duitsland komt de naam (nog steeds) voor. Rosa en Volker Kohlheim – in hun werk “Familiennamen” (Dudenverlag) – verwijzen als oorsprong van deze “Wohnstättenname” de plaats in het dorp of de stad van de betrokkene waar jaarlijks de meiboom geplant werd. In Frankrijk vonden we geen namen in dit verband. Dautzat noch Morlet citeren deze familienaam in hun respectievelijke werken. Resultaten op Franse internetsites achten we onbetrouwbaar. (Cw)

Een embleem wordt in de onvolprezen Dikke Van Dale omschreven als “zinnebeeld; onderscheidingsteken (vooral met een bijbehorende spreuk, een devies); herkenningsteken; handelsmerk; logo”. En onmiddellijk daarna staat het trefwoord “emblema” en dat is dan een “zinnebeeldige plaat met motto en bijschrift zoals die in de 16de tot de 18de veel in gedrukte bundels verschenen.” Er bestaan zelfs emblemata-bundels, zijnde verzamelingen emblemata in boekvorm.

Beste vrienden

Omschrijvingen in woordenboeken zijn meestal aan de houterige kant. Ze moeten inderdaad de lezer niet begeistere. Ze moeten enkel duidelijk iets uitleggen. Helemaal anders is de rol van een embleem binnen het jarenlang reilen en zeilen van een vereniging als onze Vlaamse Volkskunstbeweging. En zeker tijdens een jubileumjaar.

Daarom zetten we het meest geraadpleegde woordenboek van de Nederlandse taal maar terug op zijn vertrouwde plaats in onze boekenkast en bladeren wat in een dichtbundel van een van Vlaanderens grootste dichters, Anton van Wilderode. Zijn woorden zijn vager, neveliger ... maar toch zoveel menselijker en warmer. Ze zeggen iets over ons, over onze dromen, over ons hart en onze ziel. Zo wanneer hij in 1949 Guido Gezelle toesprak:

*Gij zijt in ons de stem die niet zal zwijgen
maar beurtelings luidend in muziek en klacht
de spiegel wordt waarnaar wij zinnend nijgen,
de vlam die vuur geeft aan het nageslacht.*

*En ieder voorjaar vaart uw wekroep over
dit ruisend land dat in de omsingeling
van de rivieren en van waaiend lover
zich moeizaam heft uit zijn vernedering.*

Doorheen die woorden schemeren op de achtergrond de elementen die het eerste embleem van onze VVKB – toen nog KVVV – uitmaakten, het embleem dat in dit nummer van “De Driesprong” als illustratie bij deel II van onze “korte historische schets” te zien is.

Naar elementen van dat embleem verwees ook – misschien onbewust - Bert van Woensel z.g. in zijn editoriaal in “De Grote Ronde” van januari 1991, dat andere jubileumjaar:

"De Zuid-Afrikaanse Elisabeth Eybers schreef eens 'Sommer en herfst en winter trek in wijde onafgebroken wisseling deur die land, maar sij blij draer van die lente, want liefde het haar verhef bo die getije.' De liefde tot ons volk is de diepste inspiratiebron en drijfveer van de Vlaamse Volkskunstbeweging. De volkskunstbeoefening is haar een aangenaam en zinvol middel om binnen en buiten Vlaanderen voor onze identiteit te getuigen. Liefde stijgt boven de seizoenen uit. Zij bezit immers de groei en bloeiprikkel van de lente."

De Europeade, die binnen twee jaar ook een jubileumjaar mag vieren, en de vele buitenlandse reizen van onze groepen, hebben de Vlaamse volkskunst over onze grenzen uitgedragen en, als wisselwerking, de volkskunst van zovele andere volkeren naar hier gebracht. Zo beleefden wij nu reeds 60 jaar elementen uit ons eerste embleem, niet met de houterigheid van een woordenboek, maar met de zwier en de geestdrift die wij bij dichters, choreografen, dansers, heemkundigen, muzikanten, vendeliers, zangers ... steeds opnieuw weer mochten beleven.

En dit niet alleen in het verleden. Want zoveel is zeker: Ook na de viering van zaterdag 19 november 2011 te Dilbeek zetten wij onze tocht langs de jarenlang ingeslagen weg gewoon verder!

Theo Smet.

Foto (hierboven)
Fred Scholliers

■ **De jaren onmiddellijk na het einde van Wereldoorlog II** waren niet direct bevorderlijk voor de (verdere evt. hernieuwde) uitbouw van een volkskunstbeweging in Vlaanderen. In het “Liber Amicorum” (1987) voor Mon de Clopper citeerde Herman Todts een katholiek Gents weekblad waarin men op 15 maart 1945 kon lezen: “Het is gevaarlijk in deze dagen nog over Vlaanderen te spreken.” Zo was het!

Maar volksdansen, volksliederen zingen, musiceren, vendelen ... het was voor velen in Vlaanderen meer dan een gezellige vrijetijdsbesteding geweest. Het was, naar het woord van Rob Lettens, voor velen “beleving, herontdekking van eigen volksaard.” Dat verdween dus niet zomaar naar de geschiedenisboeken. Een aantal groepen en federaties kwamen weliswaar heelhuids door de repressiejaren. Anderen echter verdwenen een tijd uit het landschap. Maar het kan niemand verwonderen dat ook de mensen van deze laatste groepen mekaar terugvonden en Vlaanderen zeer snel na de moerlemeie van de jaren 1944-1945 opnieuw het aantal volksdansgroepen zag groeien, in en buiten het zgn. repressiemilieu.

Korte historische schets van de Vlaamse Volkskunstbeweging Deel II – De eerste jaren

We streven voor de periode tot 1951 geen volledigheid na. We sprokkelden hier en daar wat namen (1): “De Kegelaar” (niet verwarren met ...), ontstaan binnen het Leuvens KVHV. In 1947 ontstond te Antwerpen “Elckerlyc” rond Mon de Clopper. Er waren er natuurlijk nog meer: “Nele” in Aalst bv., later “Iwein”, en “Reynout” in Dendermonde. “De Trompe” in Antwerpen”. Maar we bieden graag onze verontschuldigen aan bij de vele groepen die we niet vermelden. Uitgebreide literatuur over deze periode ontbreekt inderdaad nog steeds. Misschien een suggestie voor jonge historici? En voor uitgevers om hier enig risico te nemen? (2)

Een eerste poging om een aantal – hoofdzakelijk zgn. repressiegroepen – te bundelen, was de “Volkskulturele Gemeenschap”. Deze federatie werd opgericht in augustus 1948 in het Antwerpse en had de bedoeling een overkoepeling te zijn van volkskunstgroepen en waarin heel wat oud-leden van oorlogsjeugdbewegingen elkaar terugvonden. Bij de start telde de VKG vijf groepen, waarna nog een 15-tal andere ook aansloten. Namen van de initiatiefnemers: Jules van Boxelaer (voorzitter); Rudi van der Paal (secretaris); Mark Grammens (persverantwoordelijke); en verder o.a. Jan Walraet, Maurits van Haegendoren, Dries Bombeke, Herman de Geest en Jos Moorkens.

In oktober 1948 startte de VKG met een “Vlaamse Keurspeelschaar” die een voorbeeldfunctie moest vervullen. Naast een “Leidersblad” gaf de organisatie ook het blad “De Jonge Gemeenschap” uit, waarvan tijdens de eerste helft van 1949 in totaal vier nummers verschenen. Aandachtspunten van het blad waren o.a. volksdansen, oude feesten, volksliederen, poppenspel en dergelijke meer. In de tweede helft van 1949 had de “Volkskulturele Gemeenschap” opgehouden te bestaan. (3)

In 1951 werd de Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie opgericht met quasi dezelfde doelstellingen als de VKG.

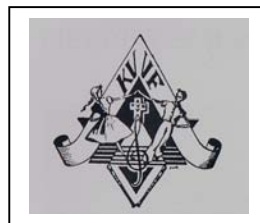
Wij zijn verplicht een lange geschiedenis kort te maken. Als resultaat van heel wat contacten en vergaderingen in beperkte kring in de loop van 1950, vergaderden op de stichtingsdag van de KVVV – 21 januari 1951 - negen personen in het secretariaat van de Jeugdgidlen aan het Sint-Niklaasplein te Antwerpen. Zij vertegenwoordigden de groepen “Troubadour”, “Reinaert” en “Nele”. Het eerste bestuur bestond uit Hugo Elsemans (voorzitter), Jos Vanhoeck (secretaris) en Luce Vanhove en Simonne Hellemans (dansleiding).

De eerste jaren van de nieuwe federatie werden overschaduwd door o.a. een danstechnisch probleem, waarbij de liefhebbers van (Engelse) contradansen stonden tegenover degene die vooral bij continentale dansen zwoeren. Deze en andere meningsverschillen werden echter bijgelegd omwille van het gemeenschappelijk doel: De bundeling van de katholieke groepen tot verspreiding van de volksdans en tot het richten van de cultureel-morele strekking der aangesloten en aan te sluiten groepen in katholieke en Vlaamse zin.

Na drie jaar werking werd echter niet veel vooruitgang geboekt. Er was de (tijdelijke) aansluiting van de reeds vermelde KVHV-groep “De Kegelaar”. Er waren de contacten met “Trou” uit Brussel. Ook de “Ministrelen-Antwerpen” sloot aan. Er werden drie meiboomplantingen georganiseerd, resp. te Borgerhout, Westerlo en Lokeren. Op het kasteel Hertogenburg te Wespelaar werd een studieweekend gehouden voor dans- en groepsleiding. Te Genk werd de volksdansgroep “Die Landouwe” opgericht. Er werden contacten onderhouden met de Nederlandse Stichting “De Spelevaart”. Vanaf 1953 verscheen een driemaandelijks tijdschrift “Nieuw Perspectief”.

Na een paar jaar kon men wel terugblikken op de aansluiting van enkele groepen, waaronder de Antwerpse groep “Elckerlyc” en werd Mon de Clopper – in 1954 – tot voorzitter verkozen.

Op gevaar af niet volledig te zijn, hier toch uit de beginjaren enkele namen van mensen die, behalve de reeds vermelde, bij de KVVV-werking betrokken waren: Joris Nachtegale (Schilder), Jan Janssens (Berchem), Adriaan Claeys (Brussel), Piet Jacobs (Mortsel), Walter de Decker (Wilsele), Gust Dierickx (Dendermonde) en Piet Pottie (Kluisbergen). (4)

“Een der eerste betekenisvolle ingrepen van voorzitter Mon de Clopper was de verandering van de oorspronkelijke naam tot Katholieke Vlaamse Volks**kunst**-federatie. Daarmee begon voor de KVVV een tweede fase in haar bestaan. Het activiteitsspectrum werd inderdaad uitgebreid tot huismuziek, volks- en koorzang, vendelen en lekenspel en andere uitingen van het volksleven.” (5)

Voortbouwend op de eerste jaren en de werking uitbreidend naar tot dan toe niet ontgonnen akkers, ontplooidde de KVVF in die vijftiger jaren van de vorige eeuw een indrukwekkende werking. Wanneer einde september 1956 de KVVF te Antwerpen het eerste lustrum viert, is de Vlaamse pers zeer lovend: “Jonge arbeiders en arbeidsters, bedienden, boeren, studenten en intellectuelen, vele honderden jongeren van onze Lage Landen, hebben aangetoond dat de Vlaamse volkscultuur geen ijdele beeldspraak is.” (Het Handelsblad). We beperken ons tot dit ene citaat, maar er waren er nog heel wat meer!

Regelmatig werd in die tijd ook verder contact onderhouden inzake volkskunst-beoefening met de Rooms-Katholieke Stichting “De Spelevaart” in Nederland. Die blijvende Vlaamse blik richting Nederland moet niemand verwonderen: Ook Mon de Clopper heeft Vlaanderen en Nederland – of de Zuidelijke en de Noordelijke Nederlanden – steeds beschouwd als de twee gescheiden delen van één Nederlands cultuurgebied. (6)

Een eigen pers had de KVVF natuurlijk ook. “Uil en Spiegel” van de KVVF was aanvankelijk een bescheiden blaadje waaraan de naam van Hugo Elsemans verbonden was. Geleidelijk werd het blad wat omvangrijker. De hoofdartikelen werden ondertekend door Mon de Clopper, Walter de Decker of door nog anderen. Soms was er geen echt editoriaal. Een echt colofon was er ook niet en begrippen als hoofdredacteur of redactiesecretaris werden door de samenstellers van “Uil en Spiegel” niet gehanteerd.

Vanaf september 1955 verscheen “Nieuw Perspectief” dan als gemeenschappelijke uitgave van de stichting “De Spelevaart” in Nederland en de KVVF in Vlaanderen. Dit blad had wel een redactie en daarvan maakten de Vlamingen Luc Verbruggen en Jos Vanhoeck deel uit. De eerste werd in 1960 vervangen door Rob Lettens, de tweede reeds in 1957 door José Elst. Na tien jaar werd het blad niet meer uitgegeven.

Het eerste nummer van “De Grote Ronde” als driemaandelijks tijdschrift voor Vlaamse en Europese volkscultuur, zoals de ondertitel luidde, verscheen einde 1964, maar dat is voor later in deze reeks.

In maart 1957 werd Mon de Clopper herkozen als nationaal voorzitter van de KVVF. De federatie telde op dat ogenblik 47 aangesloten groepen, verdeeld over vijf gowen. En steeds nieuwe groepen bleven hun aansluiting vragen.

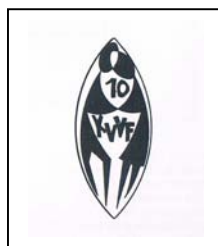
Mon de Clopper in het begin van de jaren zestig.

Het tweede lustrum werd eveneens uitbundig gevierd, tijdens het weekeind van 2/3 december 1961. We hebben het programma in een kader gezet. Tijdens het jubileumjaar 1961 organiseerde men de 10de Nationale Meiboomplanting te Mortsel.

In 1961 vierde de KVVF haar tweede lustrum met een weekeind-feestprogramma onder het motto "Naar meer creativiteit".

Op zaterdagmiddag 2 december werd in de Handelsbeurs te Antwerpen een reeks studiesessies over 'Volkscultuur in Vlaanderen' gehouden. Er was een sectie 'Dans' onder voorzitterschap van ambtsleider en lid van de RvB Adriaan Claeys; een sectie 'Volkszang in Vlaanderen' onder voorzitterschap van Willem de Meyer, lid van de RvB; een sectie 'Onze vlag, symbool van ons leven' onder voorzitterschap van Gust Dierickx, lid van de RvB; een sectie 'Het spel, creatie van ons leven' onder voorzitterschap van Frans Meel, lid van de RvB; een sectie 'Creatief musiceren' onder voorzitterschap van Maria van Cortenberghe, lid van de RvB; een sectie "Creatieve handenarbeid" onder voorzitterschap van ambtsleider Fons van Schoor. Op de slotzitting sprak voorzitter Mon de Clopper en hield dr. jur. Rob Lettens, lid van de RvB, een referaat over 'Wat wil de Vlaamse Volkskunstfederatie?'.

Aan het groot avondfeestijn verleenden hun medewerking: de dirigenten Lode Dieltiens, Himler Verdin en Pol Vaeck, met Frans Dubois aan het Hammond-orgel; met dans-, zang- en vendelgroepen van de KVVF; met gastgroepen uit Nederland, Frankrijk en Duitsland; met een Letse volksdansgroep uit Cardiff (Wales) en een Oekraïense volksdansgroep uit Winterslag. De feestrede werd gehouden door pater M. de Laere o.p.

Op zondag 3 december was er om 9 u 30' een plechtige jubelmis in de Sint-Caroluskerk. Pater K.J. van Hove o. praem., geestelijk adviseur van de KVVF, ging voor. De homilie werd gehouden door pater H.O. Verhaegen o. praem., oud geestelijk adviseur van de KVVF, intussen benoemd tot directeur van de Hogere Technische Scholen te Geel.

Daarna volgden een feestelijke optocht door de straten van Antwerpen, een massa-demonstratie op de Grote Markt, een ontvangst ten stadhuize en tenslotte een Europees dansfeest m.m.v. al de vreemde volkskunstgroepen en van het Groot Orkest Peter Philips van Brussel.

Bert van Woensel

Datzelfde jaar had de KVVF een bestendig kantoor geopend aan de Schrijnwerkersstraat te Antwerpen en werd de Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie een 'vereniging zonder winstoogmerken'.

Het jaar 1964 zou voor de KVVf een belangrijk jaar worden en dit om verschillende redenen. Maar dat is voor de derde aflevering in dit verhaal van 60 jaar VVKB.

Eén opmerking toch nog om deze tweede bijdrage af te sluiten: Dat in dit beknopt historisch overzicht van de jaren (en decennia) na WO II de werking onvermeld blijft van organisaties als VDCV, de Werkgemeenschap voor Volkskunst, de Gilden, het Vlaams Dansarchief en ook deze lijst is onvolledig, betekent niet dat we hiervoor geen belangstelling noch waardering zouden hebben. Enkel het aantal beschikbare bladzijden dwingt ons het bij de KVVf/VVKB te houden.

Willy Cobbaut

(1) De groepen waarvan de namen hier volgen, zijn niet noodzakelijk ontstaan in het reeds vermelde zgn. repressiemilieu. Dit om geen misverstanden in het leven te roepen.

(2) Jaren later zou Edgard Wauters die naoorlogse jaren als volgt samenvatten: "Maar de 'beweging' bleek weldra niets ingeschoten te hebben aan noodzakelijkheid en aan leefbaarheid. Spoedig werd terug in kernen en groepen de werking hervat, dikwijls met dezelfde groepsnamen en dezelfde mensen, maar met een opvallende verjonging van deelnemers en kaders. Hierbij werd de nadruk hoofdzakelijk gelegd op volksdansen en vendelzwaaien." – Geciteerd uit "Zeg kwezelken wilde gij dansen? Volksdans in Vlaanderen", een uitgave van Lannoo uit 1978.

(3) Gegevens op basis van het lemma "Volkskulturele Gemeenschap" in de EVB (Staf Vermeire) en de NEVB (Staf Vermeire en Bart de Wever).

(4) Wij baseerden ons voor deze beginjaren op een nota van Jos Vanhoeck, op een tekst van Bert van Woensel (die hiervoor het archief van Joris Nachtegale gebruikte) en verschenen in "De Grote Ronde" van januari 1991 en op eigen documentatie.

(5) Cfr. Bert van Woensel.

(6) Cfr. o.a. verschillende passages in het "Liber Amicorum" voor Mon de Clopper uit 1987.

● **Aansluitend** bij het eerste deel van ons beknopt historisch overzicht dienen we de aandacht van onze lezers te vestigen op de – voorlopig? – ongepubliceerde licentiaatsverhandeling van An Steppe onder de benaming "*Het Vlaamsch Instituut voor Volksdans en Volksmuziek (1935-1945). Het ontstaan van de volkdansbeweging in Vlaanderen.*" Het was in 1998 haar eindwerk tot het behalen van de licentie in Moderne Geschiedenis aan de KULeuven. Haar promotor was prof. R. de Schrijver.

Het tijdschrift "Volkskunst" van het IVV publiceerde in het eerste nummer van de jaargang 2011 het verslag (6 pagina's) van een gesprek dat redacteur Johan Lambrechts had met An Steppe. Belangstellenden kunnen zich dit nummer aanschaffen tegen de prijs van 4 euro (portkosten inbegrepen), over te maken op rekening 416-3079451-83 van IVV, Dorpsstraat 83, 9190 Stekene. Volledig adres opgeven a.u.b.

DE LIEDBOEKEN – Josephus Casparus Maria Pollmann zag het levenslicht in Arnhem op 19 oktober 1902. Na zijn studies Nederlandse Letteren aan de Katholieke Universiteit Nijmegen promoveerde hij in 1935 op een proefschrift “Ons eigen volkslied”.

Door zijn jarenlange betrokkenheid bij de katholieke jeugdbeweging en het contact met de vele volksliederen die er gezongen werden, kende hij het terrein. “Deze confrontatie was echter niet altijd even positief; Pollmann vond dat het grootste deel van de liederen die bij de jeugdbeweging werden gezongen, van slechte kwaliteit waren. Hij was ook al tot dezelfde conclusie gekomen wat betreft de Nederlandse studentenliederen.” Zo lezen we in een bijdrage van de hand van Nele Verheyden in “Mores” van januari 2000. (*)

Van het herstel van het “goede” Nederlandse volkslied – als onderdeel van het herstel van de hele volkscultuur – zou Jop Pollmann zijn levenswerk maken en dit o.a. middels de publicatie van talrijke wetenschappelijke studies en liedbundels. Hij werkte daarbij intens samen met Piet Tiggers, die uit de socialistische jeugdbeweging stamde. (**)

Uit beider werk verwijzen we hier speciaal naar de liederenbundel “**Nederland’s Volkslied**”, een uitgave van De Toorts uit 1941. Deze bundel van een goede 300 blz. bereikte 19 drukken en werd in 400.000 exemplaren over Nederland verspreid. In feite is deze publicatie een samenbundeling van voordien afzonderlijk uitgegeven bundels. De tijd scheen hen gekomen om die samen te voegen, teneinde – en hier citeren we uit het voorwoord van de eerste uitgave daaromtrent - “door het goede lied te bouwen aan de heropbloei van een gezonde, werkelijk levende, want vruchtdragende volkszang, en, via die volkszang, aan ons Nederlandse volk.”

In het voorwoord van een latere uitgave lezen we: “Door de echt Nederlandse volksliederen moge ons volk opnieuw zich bezinnen op zijn eigen aard en tevens zijn samenhangsgevoel versterken.”

Deze bundel is in de gewone boekhandel niet meer verkrijgbaar. Maar een goed antiquariaat en een beetje geluk kunnen natuurlijk wonderen doen ... (Cw)

(*) Het hele artikel kan op het internet gelezen worden. Tik hiervoor de zoektermen *mores* “*nele verheyden*” *pollmann* in.

(**) Petrus Johannes (Piet) Tiggers (Amsterdam, 18 oktober 1891 - aldaar, 12 april 1968) was een dirigent, musicus, muziekcriticus en directeur van de Nederlandse Opera.

■ ■ ■ ■ ■ **Waar men gaat langs Vlaamse wegen ...** komt men hier of daar vast wel een frietkot tegen.

Want wij zijn Bourgondiërs die houden van eten en drinken, van smullen en smeren, van knabbelen, zuigen en likken. Graag veel, lang, en bij voorkeur ook zo dikwijls mogelijk! Dat was vroeger zo. Dat is vandaag nog niets veranderd. Geen moment van de dag of er is altijd wel een gaatje te vullen.

't Frituurken

Sommigen beweren dat wij nazaten van Erasmus zijn. Maar Pallieter en Lamme Goedzak liggen ons ook wel best. Het mogen dan mosselen, garnalen, carbonnaden, worsten, pensen, kop, hutsepot, stoofvlees, kapoen ... zijn, het gaat er allemaal wel in. Want ook vandaag geldt nog het spreekwoord "dat de liefde (van de man en de vrouw) door de maag gaat". Vandaar dat wij ook een volk van bolle buiken zijn! ...

Maar niets evenaart onze frieten. Hollanders eten dan wel patat of kroket. Maar dat is maar ersatz. Echte frieten zijn echter iets van bij ons!

Kort na de oorlog heb ik ze in het straatbeeld zien verschijnen, de frietkoten: aan het station, op de markt of een plein, bij de kerk. Er waren straten waar in gesloten huizenrijen het voorkamertje in het weekend werd ingepalmd door een frietketel. Je werd soms zelfs langs het raam aan de straat bediend. In onze buurt bakte Albert de frieten en Irma bestelde en ontving. Aanvankelijk waren dat nog maar alleen frieten in een tipzak met een klad mayonaise, pickles of tartaar. Men verkocht er ook lookworsten ... Uiteraard zonder een "toegevoegde waarde". Het gebeurde wel meer dat in de late avond Irma moest overnemen ... "Frieten bakken is een dorstige bedoening!", beweerde Albert dan altijd. Irma wist wel beter ...

Vlug echter groeide het assortiment aan tot een gevarieerd gamma van bijpassende smaakmakers. In de jaren vijftig betaalde je 5 Fr voor een puntzak frieten. Met een klad mayonaise er bovenop - figuurlijk en/of letterlijk - was dat 6 Fr. Het ruim gebruikte zout uit zo'n blikken bus was gratis. Niemand was toen nog zo bezorgd om zijn cholesterol ... Waar de zakken het grootst waren, kreeg men het meeste volk over de vloer.

De voorkamertjes maakten stilaan plaats voor echte friethuizen, die vandaag tot echte mini-horecazaken zijn uitgegroeid. Het Frituurke, 't Frietje, de Friezak ... zijn sprekende namen van al dan niet bescheiden eethuisjes geworden. Maar de frieten bleven altijd even lekker; zelfs zonder ossenvet gebakken.

Is er iets heerlijkers dan na een oefenstonde of een sortieken in 't afzakken nog eens binnen te wippen in een frietkot voor een schaalje ruim gevuld met van die "goudgele lucifertjes" die bij onze zuiderburen "pommes allumettes" heten en die altijd smaken. Als kleine jongen vond ik het zo zalig dat ons mama na de maaltijd nog een extra tipzakje voor ons bakte. Dat ging er altijd nog wel in ...

Dat is al heel veel jaren geleden. Een klein pakje kost vandaag al heel vlug 1,70 € ... Maar ze smaken nog altijd even lekker; zowel 's middags, 's avonds en in de vroege nacht. De Walen beweren dat frieten een uitvinding van hen is ... Maar dat denken ze van nog zoveel andere dingen!

Het zal ons een zorg zijn. Wij zullen er in elk geval geen frietrevolutie voor ontketenen!

Eddy Picavet

VOOR UW AGENDA

GOUWVENDELEN ANTWERPEN – Het gouvwendelen Antwerpen is momenteel in reorganisatie. Meer informatie: Danny Van den Brande op het nummer 0475/695662.

VR 20 MEI 2011

Vrije dansavond van vkg. "De Donkse Klopperdans". Gevarieerd programma met Vlaamse en internationale dansen. Locatie: Zaal "Poermolen", Paardenkerkhof 1/a te 9990 Maldegem. Aanvang 20 u. Voor meer info: www.klopperdans.eu.

ZO 22 MEI 2011

Volkskunstgroep "Pippezijpe" nodigt uit: Kom samen Ierse, Schotse en Engelse volksliederen zingen in de molen van Pede, Lostraat 84 te 1703 Sint-Gertrudis-Pede (Schepdaal). Van 14 tot 18 u.

WO 1 JUNI tot ZO 5 JUNI 2011

22ste Wereldfolkloreade van vkg. "Die Rooselaer" (Oostrozebeke). Locatie: +Sportcentrum "Mandelmeersen", Gemeenteplein te Oostrozebeke. Op het programma: Gallavorstellingen, optocht, avondfeesten door de diverse internationale dansgroepen. Meer info: www.dieroosalaer.be.

VR 1 JULI tot ZO 3 JULI 2011

Sint-Jansweekend van het VVKB-Jeugdcollege. Locatie: Poortgebouw Hoffbauer te Zutendaal (Limburg). Jeugdweekend met nieuwe dansen, zoektochten, spel, verbroedering en allerlei andere leuke activiteiten. Meer info: www.vvkb.org.

DO 30 JUNI tot DI 5 JULI 2011

Wereldfestival van vkg. "Die Boose", georganiseerd in en om het Cultuurhuis "De Leest", Sint-Jorisstraat 62 te 8870 Izegem. Alle informatie is te vinden via www.wereldfestivalizegem.be. Tickets kunnen gereserveerd worden via 0498-27.03.94 (Annemie Willaert) of via reservaties@wereldfestivalizegem.be.

DI 5 JULI tot MA 11 JULI 2011

Internationaal Folklorefestival van de Vriendschap, georganiseerd in nauwe samenwerking met vkg. "De Marliere" (Bissegem) en vkg. "De Eglantier" (Heule) met groepen uit Frankrijk, Spanje, Denemarken en Schotland. Locatie: OC "De Vonke", Lagaeplein 24 te 8501 Heule. Info: 056/37 12 05 en 0498/69 50 66 (Stefaan Masselis) en 0479/83 93 20 (Pieter de Backer). En eveneens via www.festivalvandevriendschap.be.

MEIBOOMPLANTINGEN

* ZO 8 MEI 2011

60ste Nationale Meiboomplanting. Een organisatie van de gemeente Herne en de Vlaamse Volkskunstbeweging met de medewerking van "Danskant" en het Europeade Comité Vlaanderen. Voor meer info: Zie verder in dit nummer van "De Driesprong".

* ZO 8 MEI 2011

Meiboomplanting van vkg. "Boerke Naas" (Sint-Niklaas) in het Romain de Vidtsparck, Parklaan 10 te Sint-Niklaas. Aanvang 14 u. Einde voorzien tegen ongeveer 18 u. Deze meiboomplanting is voor iedereen vrij toegankelijk. Meer info: boerke.naas@telenet.be – www.boerkenaas.be. Of 03/777 97 52 (Sigrun van Eynde) en 0486/76 27 23 (Korine Henriët).

* ZO 15 MEI 2011

Meiboomplanting van vkg. "Reynout" (Dendermonde). Om 11 u 30' aperitiefconcert door de "Mardi Gras Jazzband". Om 12 u 30' "Satekes op 't vier". Voor deze bbq dient ingeschreven tegen 13 €. Om 14 u optreden van het Reynout Muziekensemble. Verder: "t Klein Muziekske" – Folkgroep "Cabas Perdu" – Gastgroep "Association-Lusitania" met Portugese dansen – Draaiorgel "Pieter" – Circusanimatie "Activo" voor de kleinen. En vanzelfsprekend de dansers en vendeliers van "Reynout". Ook nog: bloemenmarkt, volksspelen, pannenkoeken, hotdog, drank en volkssportenmarkt. Locatie: Sint-Elooistraat, Grembergen (Dendermonde). Info en inschrijving voor de bbq: 0497/866 397 – 052/21 35 89 – reynout@telenet.be. Inkom gratis.

* ZO 22 MEI 2011

Meiboomplanting van de Heemkring "Die Swaene" te Heist-o/d-Berg. Met de medewerking van vkg. "Zonnedaauw" (Hulshout) en vkg. "Jan en Alleman" (Wiekevorst). Locatie: Kaasstrooimolen, Bruggeneindse Heirbaan 13 te 2220 Heist-o/d-Berg. Aanvang: 14 u. Info: 0472/81 22 30 ("Jan en Alleman") en 0497/45 19 98 ("Zonnedaauw").

Noteer ook nu reeds in uw agenda ...

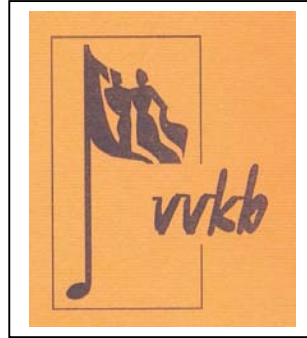
- ☐ Van woensdag 20 tot/met zondag 24 juli: **48ste Europeade** in Tartu (Estland).
- ☐ **Plustreffen** te Schilde op 5/11 2011 en **Lucia-weekend** 9/11 dec. 2011.
- ☐ Zaterdag 19 november: **Viering 60 jaar VVKB** in de "Westrand" te Dilbeek.
- ☐ De **Nieuwjaarsreceptie** VVKB te Oudenaarde heeft volgend jaar plaats op zaterdag 21 januari 2012.

60 jaar in beweging

Beknopt verslag
van de

**STATUTAIRE
ALGEMENE VERGADERING
van de
Vlaamse Volkskunstbeweging vzw**

Donderdag 24 maart 2011 in het lokaal van
vkg. "Reynout" te Grembergen/Dendermonde.

■ Na het **welkomstwoord** door voorzitter Theo Smet, geeft André Dewitte, penningmeester, uitvoerig toelichting bij het **financieel verslag** over het jaar 2010. Hieruit blijkt dat de vereniging, ondanks het feit dat we het zonder subsidies moeten doen, financieel mooie cijfers kan voorleggen en we het tegen dat ritme nog vele jaren zullen kunnen 'uitzingen'.

■ Uit het **werkingsverslag** over 2010, opgesteld door secretaris Lieven Stubbe, blijkt dat de VVKB 42 Vlaamse volkskunstgroepen bundelt die samen 2020 leden tellen. Daarnaast zijn er nog 68 individuele, steunende en ere-leden.

Als aanvullend communicatiemedium vervult de website haar rol. Het platform wordt vooral gebruikt door de groepen om hun activiteiten kenbaar te maken. Daarnaast ervaren we dat – zowel nationaal als internationaal – organisaties en individuele personen via de website de weg naar de VVKB vinden om bv. informatie in te winnen.

Diverse bevriende organisaties waarderen "De Driesprong", ons tweemaandelijks tijdschrift dat sinds midden 2010 met kleurenkaft verschijnt.

De VVKB werkt nog steeds nauw samen met Danskant, het Europeadecomité Vlaanderen en het Instituut voor Vlaamse Volkskunst. Daarbij levert iedere organisatie expertise vanuit haar domein of specialisatie. Geregeld vindt bilateraal overleg plaats.

■ De **voorbereiding van de viering "60 jaar VVKB"** op 19 november 2011 te Dilbeek komt tijdens deze vergadering vanzelfsprekend uitgebreid aan bod. Tijdens het weekend van 21/22 mei e.k. heeft te Dendermonde een vergadering plaats waarop deze viering centraal staat. *In volgend nummer van "De Driesprong" wordt over een en ander gedetailleerd verslag uitgebracht.*

■ Punt 8 van deze AV betrof de **evaluatie van afgelopen projecten**. Kwamen aan bod:

- "'t Bal" van 9 oktober 2010 – Was goed, met goede sfeer en programma. Vanaf 2011 wordt dit Bal terug in het voorjaar geprogrammeerd. De bedoeling is om het samenvallen met andere activiteiten te vermijden. Voor niet "live" gespeelde dansen

wordt gevraagd om de technische middelen voor het afspelen van de muziek goed voor te bereiden.

- “Gezellig samenzijn” van 23 oktober 2010 – Het was terug een goede activiteit, wel met iets minder aanwezigen dan vorig jaar. Voor het programma werd het gewone stramien gevolgd met o.a. het vertonen van de Europeadefilm van Fred Scholliers.

- “Dansateliers” – Deze cursussen waren een zeer groot succes, zowel wat betreft aanwezigen als qua organisatie en programma. Een zeer positief punt was ook de beperkte kostprijs. Toch bleef het resultaat voor de kas nog positief.

- “Nieuwjaarsreceptie” op 22 januari 2011 – De nieuwe formule viel heel erg in de smaak en er werd algemeen gevraagd om dit ook volgend jaar zo te houden. Er werd ook gevraagd om een vegetarische schotel te voorzien. Datum voor volgend jaar: Zaterdag 21 januari 2012.

- “t Bal” van 12 maart 2011 – Er waren iets meer aanwezigen dan vorig jaar. De sfeer was heel goed, evenals het programma. Er werd wel opgemerkt dat er zeer veel dansen voorzien waren, zodat er enkele dansen moesten wegvallen. Wat sommigen spijtig vonden, terwijl dit voor anderen geen probleem was. Voor volgend jaar zal getracht worden broodjes te voorzien.

- “Danscursus” in maart 2011 – Er waren een 16-tal aanwezigen, wat minder was dan vorig jaar. Het programma was vernieuwend en bestond uit eenvoudige dansen die meestal nog niet in de groepsprogramma’s voorkomen.

■ Ook de **nationale meiboomplanting** kwam uitgebreid aan bod. Een paar details maar. Er zullen vier reeksen van meispelen zijn. De vierde reeks is voor de “plussers”. Er wordt zowel een BBQ als broodjes voorzien. In geval van slecht weer, is er uitwijkmogelijkheid naar een sportzaal. *Zie ook verder in dit nummer.*

Voor de meiboomplanting 2012 zou West-Vlaanderen aan de beurt zijn. Er wordt een optie genomen om het feest in Frans-Vlaanderen te organiseren, net iets over de grens.

■ **Contacten met andere organisaties** – Kwamen aan bod:

- Danskant - Bij Danskant is er een nieuwe leiding. De nieuwe verantwoordelijke is Waut Hespel. In een ontmoeting met het Dagelijks Bestuur van VVKB heeft betrokkene zijn visie naar voor gebracht welke de samenwerking met onze federatie bevestigt. Danskant kondigt aan een manier te zoeken om de kostprijs van hun cursussen in de toekomst te verminderen.

- Instituut voor Vlaamse Volkskunst – Hier is er een rustige samenwerking. Er lopen op dit ogenblik geen specifieke acties.

- Europeade Comité Vlaanderen – Het ECVL zal informatie ter beschikking stellen voor de viering van 60 jaar VVKB. Via het ECVL is er deelneming van een groep uit Frans-Vlaanderen aan de nationale meiboomplanting.

■ De **volgende Algemene Vergadering** heeft plaats op donderdag 23 juni e.k. te Dendermonde. Het belangrijkste punt op het programma zal de viering van 60 jaar VVKB zijn.

(Beknopte versie van het uitgebreid verslag dat opgesteld werd door André Couvreur)

TIP voor een

VOLKSCULTURELE VAKANTIE

In **Tartu**, de tweede grootste stad van de Baltische staat Estland, sinds 1 januari van dit jaar lid van de Eurozone, heeft van **woensdag 20 tot zondag 24 juli 2011** de **48ste EUROPEADE voor Europese volkscultuur** plaats. Duizenden leden van volkskunstgroepen uit heel Europa zullen opnieuw samenkomen om een aantal aspecten van hun volkscultuur uit te dragen. Dansers, muzikanten, vendeliers, zangers en dies meer, deelnemers van alle leeftijden, zullen er vijf dagen lang voor een kleurrijk spektakel zorgen.

Elk jaar – zoals vorig jaar in Bozen (Südtirol), het jaar tevoren in Klaipeda (Litouwen), nog een jaar vroeger te Martigny (Valais, Zwitserland) – kon men tussen het duizendkoppig publiek vakantiegangers ontmoeten uit alle uithoeken van Europa, die er een volksculturele vakantie van gemaakt hadden. Ze hebben het zich geen van allen beklagd. Men kon hen ontmoeten tijdens de regionale openingsavond, tijdens de koor- en muziekavond of langs de straten bij de optocht van alle deelnemende groepen op zaterdagmiddag. Men kon hen ontmoeten tijdens de twee grote manifestaties met telkens een honderdtal optredende groepen of gewoon tijdens het Europeadebal van zaterdagavond. Tussen de programmapunten door trokken ze de stad in of reisden ze rond in de nabije of verre omgeving.

Dat zal dit jaar niet anders zijn. Tartu is een zeer oude en mooie stad. Deze universiteitsstad geldt niet zonder reden als de geestelijke hoofdstad van het land en wordt "het Athene aan de Emajõgi" genoemd. Estland zelf – ondanks zijn lange geschiedenis van vreemde overheersingen – heeft een rijk verleden, is een prachtig land en heeft de toerist veel te bieden.

Daarom deze gouden raad: Trek in de tweede helft van juli naar het Balticum en meer speciaal naar Estland en zeker naar Tartu voor een volksculturele vakantie, een en ander op de tonen van de volksmuziek die tijdens een Europeade in de straten, op de pleinen en tijdens de voorstellingen, overvloedig weerklinkt: een Napolitaanse tarantella, een Poolse kujawiak, een Provençalse farandole, een Kempense quadrille, een Friese fjouwer, een Schotse zeemansdans en nog zoveel meer ... En dan mogen we natuurlijk ook de zangers, de dansers en de vendeliers niet vergeten, allen in hun mooie nationale historische klederdrachten!

Willy Cobbaut en Eddy Picavet

Voor meer info: Internationaal Europeadecomité, Bisschoppenhoflaan 231 te Deurne/Antwerpen. Ook per telefoon 03/248.07.27 en via E-post: info@uropeade.eu. Of surf even naar www.europeade.eu.

**VVKB viert
60ste Meiboomplanting
samen met
Herne, 800 jaar Keur**

Herne ligt op een 5-tal km van Galmaarden, 15 km van Geraardsbergen en ongeveer 13 km van Gooik. Uit Antwerpen zou er een rechtstreekse treinlijn lopen, men zegge het voort!

Waarom moet je zeker naar deze Meiboomplanting komen?

Herne zet zijn beste beentje voor en wil zijn inwoners en alle VVKB'ers verwennen, zo simpel is het!

Wij willen nog niet alle attracties en evenementen verklappen.

Maar het is zeker dat zeer veel mooie groepen zijn uitgenodigd.

Ook de schuttersgilden zijn uitgenodigd en plaatsen zich tussen de meispelen. Zij zullen allen meegaan in de stoet. In de namiddag treden zij voor ons op en leren ons dansen uit hun land. Herne verwacht zeer veel volk!

Een nieuw element is zeker dat de plussers ook hun meipaar kunnen kiezen door aan de Meispelen deel te nemen in de voormiddag. Na de noen wordt de mei ingedanst en -gezongen nadat de winter is verbrand.

Zeker komen : het wordt een heel mooie meiboomplanting!

(HS)

60ste nationale meiboomplanting

wei van de jaarmarkt, Ninoofsesteenweg, Herne

Zondag 8 mei 2011

gratis deelname
Organisatie
Gemeente Herne en
de Vlaamse Volkskunstbeveiging
met medewerking van OZ/OCF/OTI
en Europeesde-comitee Vlaanderen voor
de Volkskunst

gratis deelname

Zondag 8 mei 2011

wordt een topdag voor iedereen die houdt van een snuifje 'Middelleeuwen',

volksspelen, volksdansen en de winter symbolisch verbranden.

De meispelen starten in de voormiddag, iedereen kan zich ter plaatse
inschrijven om 10u of vanaf 1 februari op de cultuurdienst.

- 10u30. start meispelen
- 12u30. indienen deelnameformulieren meispelen
- 13u30. stoet van gemeentehuis naar de wei
van de jaarmarkt met de meiboom
- 14u30. meiboomplanting en verbranding winter
- 15u. meidansen en meizingen

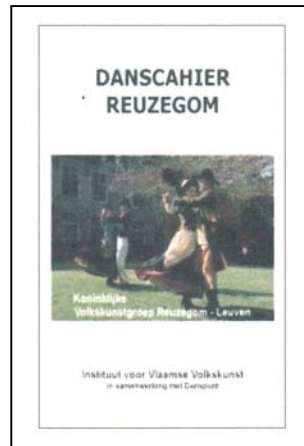
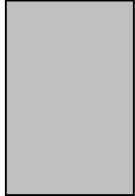
Doorlopend is er BBQ, meispelen en animatie voorzien.

Meer info: www.herne.be

WJ. Dierckx, cultuurdienst, Ninoofsesteenweg 171540Herne

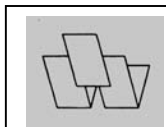
Nieuwe publicatie

Het IVV stuurt een nieuwe publicatie de wereld in. In de reeks “nieuwe danscreaties” verscheen de bundel **DANSCAHIER REUZEGOM**. Deze bundel kwam tot stand in nauwe samenwerking met vkg. “Reuzegom” uit Leuven en ook “Danspunt” verleende medewerking.

Inhoud – Bogencarrousel / Kom Karline / Polka van Kortenberg / Zwierig danske.

- Net als alle IVV-dansbundels vindt men hier de dansbeschrijving, de muziekpartituur en de danstekeningen.
- De prijs bedraagt 6 euro (excl. Port 3 euro). Van deze uitgave werd slechts een beperkte oplage gedrukt.

Instituut voor Vlaamse Volkskunst

Dorpsstraat 83, 9190 Stekene
Secretariaat: Markt 40 bus 4, 9160 Lokeren

Tel. 09/328 67 93 – 0476/355 976
Rek. 416-3079451-83
E-post: secretariaat@instituutvlaamsevolkskunst.be
► www.instituutvlaamsevolkskunst.be

VVKB-BAL TE OUDENAARDE

Op zaterdag 12 maart waren heel wat groepen naar de Salons Mantovani gekomen voor het jaarlijkse nationaal VVKB-Bal, kortweg : 't Bal. Het vorige bal was nog in het najaar, maar we sluiten terug aan bij de traditie om het bal telkens in het voorjaar te houden. En met succes, want de dansvloer stond telkens goed vol in een aangename sfeer.

De muzikanten van "Breurs en Zussen" speelden ten dans en de leden van het VVKB-danscollege zorgden voor de dansbegeleiding.

Volgende groepen waren vertegenwoordigd: Tijn & Nele – Hove, Pippezijpe – Dilbeek, Boerke Naas – St.-Niklaas, De Hovelingen-Viking – Gistel, De Sloepe - Knokke-Heist, Canteclaer – Zwevegem, Sneyssens – Evergem, De Wevers – Borgerhout, Zannekin – Veurne, Karekiet –Puurs, De Kegelaar – Wilrijk, Reynout – Dendermonde, Hopsinjoorke – Boortmeerbeek, Knipoog – Affligem, 't Veerke –Burcht en Hanske De Krijger – Oudenaarde.

Koen Denduyver

■ EN ZO ZAG EEN LID VAN “DE KEGELAAR” HET ...

Een zaterdagavond in maart lijkt het ideale moment om de beentjes nog eens uit te zwaaien. Ik weet het wel: tegenwoordig gaat iedereen richting Madrid, Barcelona of Londen voor zulke feestjes. Voor mij is Oudenaarde hier exotisch genoeg voor. Dus na het avondeten wordt het snel omkleden om op tijd op het Rozenkransplein te staan.

Kort na halfzeven zet een colonne van auto's zich in beweging. Het wordt eerst nog een kleine sightseeing van onze eigenste gemeente alvorens we de juiste snelweg kunnen oprijden. Dankzij de fantastische wegenwerkers is het zuiden van Antwerpen zo goed als onbereikbaar voor het West en Oost-Vlaamse hinterland. Als dat maar geen hinder betekent voor onze Wivo, dit even terzijde. In vliegende vaart gaat het de Schelde onderdoor richting Sint-Niklaas. Rik lijkt ook wel te willen feesten in Madrid en denkt dus dat zijn wagen zo'n nette Airbus van SN is. Al bij al wordt Oudenaarde vlot bereikt en net als ik begin te twifelen of Mantovani al niet ver achter mij ligt, zie ik mijn doel vlakbij.

Achtien 'kegelaars' betreden kort daarop een maagdelijk lege zaal. De tafels netjes gelijnd, het orkest speelt zich in, aan de kassa ontvangt Hilde niet alleen de gasten maar ook de centen en deelt de echtgenoot netjes de ticketjes uit. Aanpakken die ticketjes, want ze geven recht op alvast één verfrissend drankje.

Stilaan loopt de zaal vol, van over het ganse Vlaamse land tuimelen dansers binnen, oude en jonge dansers, bekende en onbekende, een zeer dolle bende zal snel de dansvloer bezetten. Een boeiend, gevarieerd balboekje doet ons al snel de pen nemen om danspartners voor deze of gene dans te vragen. Onder het dansen door bemerk je dikwijls de verschillende interpretaties van de dansen op de dansvloer. Het maakt 't Bal alleen maar boeiender en kruisbestuivingen mogelijk. Het lijkt pas een klein uurtje later als de slotkring al wordt gevormd om alle aanwezigen een goede nacht en een veilige thuiskomst te wensen. Niet na een dankwoordje van voorzitter Theo Smet en met een uitnodiging voor de Nationale Meiboomplanting op zak en na het zingen van het klassieke afscheidlied binnen onze beweging. Lang geleden dat ik me nog zo goed geamuseerd heb. En als ik zo rondom mij kijk, verschijnt er langzaam maar zeker een jonge generatie op het toneel. Jammer voor de afwezigen: zij hebben een fantastische avond gemist!
(Erik)

Cursus VVKB Dansatelier =====

Na de vorige, succesvolle vierdelige reeks dansateliers was er op zondag 20 maart opnieuw een VVKB dansatelier. Deze keer waren we te gast in Doornzele, een deelgemeente van Evergem.

Een tiental leuke dansen voor jongeren en aantrekkelijke initiatiedansen voor bals kwamen aan bod. De dansleiding was in handen van Geronimo Snauwaert, Annelies Budts en Katrien Pevenage. De aanwezige groepen gingen met echt bruikbaar dansmateriaal aan bod.

Koen Denduyver

DANSKANT OPRUIMING - Neen, "Danskant" wordt niet opgeruimd. Ze hebben trouwens nog niet zolang een nieuwe verantwoordelijke – Waut Hespel – en dat is zeker niet het eerste waar die man nu aan denkt ...

De twee woorden van onze titel zijn gewoon de twee zoektermen die U bij Google moet invoeren, klikken op het eerste resultaat en dan krijgt U een lijst van 71 didactische uitgaven van "Danskant". Ga gerust eens een kijkje nemen!

Danskant vzw © - Ed. Robeynsaan 29a, 3290 Diest - (013) 32 76 13
www.danskant.be - www.dansinvlaanderen.be - info@danskant.be

**Op de weg
tussen wieg en graf
wisselen
een lach en een traan
regelmatig af.**

**In beide willen wij
naast u staan.**

♣ Bij vkg. “De Vlasblomme” (Bissegem) verheugt men zich over de geboorte van Marthe (15 oktober 2010), dochter van Stijn Dewulf en Stefanie Deman, evenals bij de geboorte van Saar (4 januari 2011), dochter van Ine en Bert.

♦ Op 6 december 2010 overleed in de ouderdom van 88 jaar Maria Geers, moeder van Rita Vanoppen, accordioniste bij vkg. “De Vlasblomme” (Bissegem). Bij dezelfde volkskunstgroep betreurt men eveneens het heengaan op 4 november 2010 van Odette Helinck, moeder van Regine Verriest.

♣ Op donderdag 13 januari jl. werd Mauro Aertssen geboren. Hij is de kleinzoon van Terry Rogiers, lid van vkg. “Reynout” (Dendermonde).

♦ Op 20 februari 2011 overleed te Grembergen in de leeftijd van 70 jaar Herman Persoons, vader van Rony en grootvader van Maarten, beiden trommelaars bij vkg. “Reynout” (Dendermonde).

♦ Godelieve Passchyn, grootmoeder van An Vanhonsebrouck, bestuurslid van vkg. “De Hovelingen-Viking” (Gistel), overleed op 6 maart 2011 in de ouderdom van 94 jaar.

♦ Op de leeftijd van 41 jaar overleed op 28 maart 2011 te Wevelgem Patrick Masselis, tweelingbroer van Stefaan Masselis, voorzitter van vkg. “De Eglantier” (Heule).

♣ Bij vkg. “Zannekin” (Veurne) verheugt men zich bij de geboorte van Fem van Gils, dochter van Jef van Gils en Veerle Bekaert, kleindochter van Oda Vandepoele en Eric Bekaert.

♦ Op 15 april jl. overleed Leonard Lenaerts, vader van Hika Lenaerts, lid van vkg. “De Wevers” (Borgerhout).

■ ■ ■ We lieten onze lezers reeds kennis maken met een aantal aspecten van Ardegem, van oorsprong een Brabants, maar nu een Oost-Vlaams dorp in de heuvelachtige Zandleemstreek en waar ik nu bijna een halve eeuw een gelukkige echtgenoot en vader ben. Wij – de ik-vorm zou hier wat misplaatst zijn – hebben in dit dorp onze kinderen zien komen en nadien ook zien uitzwermen over de dichte en iets verdere omgeving. Alles zoals het hoort dus.

De ervaringsdeskundigen

Wat ik er nog niet bij vertelde: Ardegem maakt deel uit van een gemeenschap van vier landelijke dorpen, die een pracht van een fusie zouden gevormd hebben, nog altijd iets op mensenmaat ... Maar die door de overgrote meerderheid van de inwoners gewenste fusie is er niet gekomen, want niet compatibel met de partijpolitieke uitgangspunten die in de zeventiger jaren van de vorige eeuw aan de basis lagen van een staaltje “ruimtelijke ordening” dat ons opgezadeld heeft met Groot-Ajuinegem, zijnde een wangedrocht, als provinciestad veel te groot, als landelijk gewest veel te klein.

Maar ja ... men zegt dat de geschiedenis niet teruggedraaid kan worden ... Dat is natuurlijk niet juist, maar in dit geval zal dat teruggedraaien zeker niet voor morgen zijn.

Die gemeenschap van vier dorpen waarover zo-even sprake, noemt men sinds jaar en dag de Faluintjes, een benaming waarvan niemand met zekerheid de oorsprong kent. De regionale Heemkundige Kring, die als werkgebied deze vier deelgemeenten van Groot-Ajuinegem heeft, stelt het als volgt: “De naam werd ontleend aan het moerasachtige natuurgebied gesitueerd in de vallei van de Molenbeek (...). Etymologisch is de naam afgeleid van het Franse “falourde”, wat staat voor houtbussel of takkenbos, wellicht gebruikt om de drassige weilanden in het gebied meer doorwaadbaar te maken. Een andere verklaring zou te vinden zijn in het Franse “falun”, wat schelpzand, schelpmergel betekent.” Enfin, men weet het niet.

Een der buurdorpen van Ardegem heet Veldert, landelijk van karakter, zoveel is zeker, maar daarom nog niet achterop als zoveelste bouwsteentje van de Vlaamse boerenbuiten.

Veldert heeft een huisartsenpraktijk waar twee huisartsen – ik zoek het vrouwelijk meervoud van die beroepsnaam, maar vind daarvoor niets in mijn woordenboeken – de dienst uitmaken en zich samen bekommeren om de gezondheid van een aantal patiënten uit de onmiddellijke omgeving. Zoals ondergetekende bv.

Daarom zitten we dus af en toe en zelfs op geregelde tijdstippen – we zijn niet meer van de jongsten – in de wachtkamer. Soms delen we dat genoeg met Lode van Jefkes. Hij heeft al geruime tijd pijn in de onderrug. Soms straalt die pijn uit naar het rechterbeen en worden de pijnen erger als hij zich vooroverbuigt. Zijn gewicht zou

een van de belangrijkste oorzaken zijn van zijn kwaal. Hij krijgt de raad om minder te drinken en anders te eten. Dat alles horen we hem dan met alle nodige en vooral onnodige details uiteenzetten.

Niet zelden wordt hij daarbij afgelost door Dries de Plekker. Die man heeft al heel wat jaren slaapproblemen en is dan ook – zoals de anderen - een “ervaringsdeskundige” op zijn gebied. Hij is moeilijk te onderbreken als hij zijn uitleg geeft. Of zijn cursus, want daar lijkt het beter op. Er wordt gezegd – zo Dries de Plekker – dat een mens minstens acht uren slaap nodig heeft. Maar dat kan verschillen van persoon tot persoon. De slaapbehoefte van elk individu veranderen daarenboven niet alleen in de loop van iemands leven, maar ook van dag tot dag. Met het ouder worden hebben we minder uren slaap nodig. Het duurt ook langer vooraleer we de slaap te pakken hebben en ’s nachts worden we vaker wakker. Zo dus nog altijd Dries de Plekker.

Maar dan is er ook nog Bert van Sus van ’t Sas. Hij heeft “rusteloze benen”. Dat is een ziekte – zo horen we het toch elke keer als hij toevallig samen met ons zijn beurt afwacht – die men in medische kringen en in het Engels “restless legs” noemt. De symptomen zijn tintelingen, een branderig gevoel, pijn en onwillekeurige trekkende bewegingen, vooral merkbaar als men gaat zitten of pas in bed ligt. Dat is niet alleen hinderlijk overdag, maar ook storend voor de nachtrust.

Enfin, vervelen doet niemand zich in de wachtkamer van de twee dokteressen. Ongestoord een boek lezen of rustig indommelen, het is er ook niet bij. Maar de “Woordenlijst Nederlandse taal” en zeker “Het juiste woord” van de jezuïet Lodewijk Bouwers, ze tellen een aantal termen die er wel degelijk bijhoren: irriterend, vervelend, storend, wrevelig worden, zich doođergeren, op de zenuwen werkend ... U vult het lijstje zelf maar aan.

Want niet iedereen vindt het aanhoren van al die medische details een aangenaam en/of rustgevend tijdverdrijf, zelfs niet in de wachtkamer van een huisartsenpraktijk. Vol nostalgie denken we dan aan het plaatje aan de muur in de wachtkamer van een huisarts in ons geboortedorp. Die man had toen al begrepen dat wachtende patiënten niet over andermans kwalen ingelicht moesten worden. Hij had daarom een bordje aan de muur opgehangen: “Wees zo vriendelijk hier niet met iedereen over uw kwalen te praten. Dank U.”

Johan van Breda.

Een gezellige babbel in de Antwerpse Kempen ...

De muzikanten van "Bruers en Zussen", ze zijn ruim twaalf jaar samen als volksdansensemble actief. Je kon ze trouwens nog aan het werk horen en zien in januari van dit jaar tijdens het feestelijk Nieuwjaarsdiner van de Vlaamse Volkskunstbeweging in de "Mantovani" in Oudenaarde. En ook bij de Nationale Meiboomplanting op zondag 8 mei e.k. te Herne zijn ze opnieuw van de partij.

Jozef Gebruers

vader van "Bruers en Zussen".

Ideaal moment dus om even af te zakken naar de Antwerpse Kempen voor een gezellige babbel met Jozef Gebruers, die wij gerust kunnen omschrijven als de "vader" van "Bruers en Zussen". Die "bruers" verwijst duidelijk naar 'Gebruers'.

Jozef is een kranige en minzame zestiger voor wie de muziek een ruim stuk van zijn leven betekende. En het vandaag nog is! Alhoewel ...

"Ik werd in 1943 geboren en groeide op in Borgerhout", vertelt hij vlot en ronduit. "In de lagere school leerden wij blokfluit spelen en er waren ook twee accordeons ter beschikking. Die boeiden ons wel, mijn broer en mij. Naast notenleer, de techniek van het pianoklavier, de vingerzetting ... het was wel een zware opgave. Maar ik leerde snel, ook al waren wij amper negen jaar als wij er aan begonnen. Toch behaalden wij meerdere onderscheidingen en diploma's.

In 1958 hadden wij al een kwartet, waarmee wij allerlei dansfeesten opluisterden. Dancings, kermisbals, jaarmarkten ... dat was allemaal ons werkterrein. Wij kunnen wel zeggen dat wij in zowat alle zalen in de regio gespeeld hebben. Het was wel hard werken, maar anderzijds ook elke keer opnieuw een heerlijke belevenis ..."

Tot in 1967. Toen kwamen de belastingen op de proppen. Om te ontsnappen aan een hoge boete werd al het materiaal verkocht. Het was een zware en pijnlijke beslissing!

"Gelukkig was daar mijn technische opleiding. En via allerlei cursussen en een D-diploma werd ik leraar in het technische onderwijs." Maar de muziek werd niet vergeten. "Op een geleend instrument speelde ik meermaals voor o.a. de Gilde van Westerlo. De volksmuziek bleef mij boeien. En toen in 1998 een gelegenheidsensemble werd gevormd voor de opname van kinderdansen en

kinderliederen, moest ik niet gepraamd worden. Het klikte zo goed dat besloten werd er mee door te gaan. 'Bruers en Zussen' was geboren!"

Foto Fred Scholliers

Ook vandaag staat de toffe sfeer nog altijd centraal binnen het ensemble en domineert de echte musiceervreugde. De rijke diversiteit in het beschikbare instrumentarium staat borg voor een uitgebreid en rijk afwisselend repertoire. Ook het Vlaamse lied komt ruim aan bod. Aan de arrangementen heeft Jozef de handen meer dan vol. Maar hij doet het graag, met hart en ziel.

"Bruers en Zussen" is binnen de volksdansmiddens - en zeker van de VVKB - tot een begrip van kwaliteit, stijlvolle ontspanning en rijke muzikaliteit geworden.

Jozef, van harte nog vele jaren toegewenst!

Het gesprek voerde **Eddy Picavet**.

Foto AsG

Wilfried VERCAMMEN

Stationsstraat 278 - 1770 Liedekerke

communicatietrainingen - gesprekstechnieken - assertiviteit - omgaan met agressie

uit **W**arme **V**riendschap voor
VVKB

Tel.& Fax: 053 66 76 33 / Gsm: 0475 66 46 47 / E-mail: w.vercammen@proximus.be

UIT SYMPATHIE

UIT SYMPATHIE

SPROKKELIJNGEN

♣ **TRADITIES BIJ ONZE NOORDERBUREN** – Ineke Strouken (foto), directeur van het Nederlands Centrum voor Volkscultuur”, is bij een aantal van onze lezers geen onbekende. Daarom vestigen we graag de aandacht op een boek van haar hand, einde vorig jaar verschenen onder de titel “Dit zijn wij. De 100 belangrijkste tradities van Nederland.” Marcel Van den Berg schreef hierover een bespreking voor het laatste nummer van “Volkskunde” (Redactie p/a Stefaan Top, Beatrijslaan 54 te 3110 Rotselaar) en een paar knipsels uit zijn recensie brengen we hier onder de ogen van onze lezers.

“De auteur heeft duidelijk geen streng wetenschappelijk werk willen schrijven (...), wel een mooi boek, bestemd voor een breed publiek, en met betrouwbare informatie over de oorsprong, achtergrond en huidige betekenis van tradities. Elk verhaal krijgt een titel, een ondertitel, en één tot acht bladzijden tekst naargelang van de belangrijkheid en is met prachtige (...) foto’s geïllustreerd.

(...) Voor de Nederlander is het boek een bron van informatie over de herkomst en betekenis van zijn tradities; de Vlaamse lezer leert er zijn noorderburen beter mee kennen. (...) De auteur is er in geslaagd (...) niet minder dan honderd tradities op een evenwichtige manier in hun essentie en betekenis en met grote deskundigheid te beschrijven en ze brengt dit verhaal in een vlotte, aantrekkelijke taal.”

Info – Ineke Strouken. *Dit zijn wij. De 100 belangrijkste tradities van Nederland.* Utrecht, Pharos Uitgevers / Nederlands Centrum voor Volkscultuur, 2010, 388 p., ill.; ISBN 978-90-79399-19-2; 22,50 euro.

♣ **GEZOCHT** – Een van onze lezers zoekt te kopen tegen elke aannemelijke prijs volgende uitgaven: 1/“Ons volkskarakter – Een poging tot inzicht” door Marnix Gijsen. 1932. Het Kompas. 2/“Vlaamsche volkskunst” door Victor de Meyere. 1938. 3/“Alte Flämische Volkslieder”. W. Blanke. Kallmeyer Verlag. Hiervoor contact opnemen met de redactie van “De Driesprong”.

♣ **VLAAMSE GROEPEN IN TARTU** – Volgende Vlaamse groepen zullen vertegenwoordigd zijn op de Europeade 2011 in Tartu: “Hanske de Krijger” – “De Hovelingen-Viking” – “De Sloepe” – “De Kegelaar” – “Vredon” – “De Karekiet” – “De Wevers” – “Reinaert” – “Nele” – “Den Dries” – “Elckerlyc” – “Jan & Alleman” – “Mie Katoen” – “De Heikneuters” – “VVKB Gouw West-Vlaanderen”.

♣ **DANSENDE REUZEN IN VLAANDEREN – Van Sus Geens ontvingen we volgend verzoek dat we hier graag onder de ogen van onze lezers brengen.**

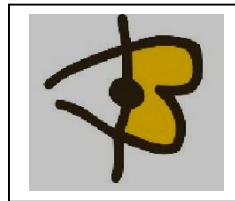
“Na voltooiing van de handschriften over “Bezemdansen in Vlaanderen” en “Zwaard- en stokkendansen in onze contreien” wordt het boek “Vrijen en trouwen in Vlaanderen” verder afgewerkt.

In een volgende uitgave gaat de aandacht naar “Kermis op het dorp”. Hierin komen alle feestelementen ter sprake die tijdens de vroegere landelijke kermissen aan bod kwamen: volksgebruiken, volksspelen, liederen en dansen en ook de **reuzen**. Uit een recente studie blijkt dat de reuzencultuur zijn oorsprong had in de Lage Landen, inzonderheid in Vlaanderen. Er zouden hier zowat 150 reuzen bestaan hebben en mogelijk nu nog tot de traditie behoren.

Tot op heden is ons nog maar één voorbeeld bekend van ‘dansende reuzen’: de Reuskens van Borgerhout. Ter aanvulling van het hoofdstuk over ‘Reuzencultuur’ hadden we graag vernomen of er elders in het Vlaamse land ooit wat bekend was omtrent reuzen/reuzenparen die bij hun ommegangen met een eigen dansje konden uitpakken. Graag daarvan een afbeelding, de geschiedkundige achtergrond, de aangewende muziek en de gegevens omtrent de dansuitvoering.

Informatie te zenden aan F.H. Geens, Zamenhoflaan 4/8 te 2900 Schoten. Tel. 03/658 74 67. Kosten worden graag terugbetaald. Vooraf onze hartelijke dank!”

♣ **MET TOETERS EN BELLEN** - Ben je muzikant of muzikliefhebber? Ben je actief in een erfgoedvereniging of werk je in de erfgoedsector? Houden de objecten, verhalen, gebruiken en tradities uit ons rijke muziekverleden je in de ban? Dan mag je zeker de studiedag 'Met toeters en bellen' **op zaterdag 18 juni 2011** in het provinciehuis in Leuven niet missen.

KADOC-K.U.Leuven, Amsab-ISG, ADVN en Liberaal Archief werken in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant aan een historisch onderzoeksproject over **populaire muziekcultuur in Vlaams-Brabant in de 19e en 20e eeuw**. Op deze studiedag stellen vier auteurs hun bevindingen tot hier toe voor. Je krijgt ook de kans om een muziekerfgoedmarkt te bezoeken. Daar vind je tips over hoe je een tentoonstelling kan voorbereiden, hoe je een verenigingsarchief best bewaart, wat je moet doen om ouder repertoire uit te voeren en nog veel meer. Bovendien krijg je er de gelegenheid om de historische en muzikale waarde van o.a. oude partituren en instrumenten te laten bepalen door verschillende experts.

Iedereen met een warm hart voor muziek en erfgoed is van harte welkom. Deze studiedag is een organisatie van de provincie Vlaams-Brabant, Resonant, KADOC-K.U.Leuven, Amsab-ISG, ADVN en Liberaal Archief. Het programma vind je op www.vlaamsbrabant.be/toetersenbellen. Hier kan je je ook online inschrijven.

♣ **CORRECTIE** – In de tekst van het interview met Armand de Winter, verschenen in vorig nummer, heeft de eindredactie een foutje binnengesmokkeld. Betrokkene zetelde tot eind 1981 in de gemeenteraad van Wilrijk, waarvan de laatste drie jaar als lid van het schepencollege. Vanaf 1982 (fusie) zetelde hij nog zes jaar in de gemeenteraad van Antwerpen. – Schiet niet op de pianist ...

♣ **EUROPEADESTEDEN 2012 EN 2013** - De gemeenteraad van de Italiaanse stad Padua (Italiaans: Padova) heeft de beslissing goedgekeurd om volgend jaar de 49ste Europeade te organiseren. Dat besluit werd aan het IEC weliswaar nog niet officieel medegedeeld, maar we kunnen het toch als een quasi zekerheid beschouwen. Padua ligt in Noord-Italië, niet zo heel ver van Venetië, en is de hoofdstad van de gelijknamige provincie. De stad telt iets meer dan 200 000 inwoners.

Wat in elk geval een zekerheid is: In 2013 heeft de 50ste Europeade plaats in Gotha (Duitsland), een stad in de vroegere DDR, ten westen van Erfurt en Weimar. Gotha ligt in het gelijknamig district dat deel uitmaakt van de deelstaat Thüringen. De stad telt ong. 45 000 inwoners.

Een oude foto
uit het plakboek
van vkg.
“Reynout”
(Dendermonde)

♣ **MEDEWERKING GEVRAAGD** – De rubriek “Sprokkelingen” is er op de allereerste plaats voor U, lezers. Nieuws in de rand, wetenswaardigheden, vragen, suggesties, het vindt in deze rubriek allemaal wel een plaatsje. U zoekt een (oude) publicatie? U zoekt bladmuziek of de beschrijving van een of andere dans? Of informatie over vendelfiguren? Deel het ons gerust mee. Wij zullen uw berichtje, uw suggestie, uw vraag zeer graag publiceren. Doen dus!

■■■ De oorspronkelijke statuten van de KVVV werden op zondag 6 februari 1955 herzien tijdens de leidersraad door afgevaardigden van “Elckerlyc”, “Het Daghet”, “De Minnestreele”, “Reinaert”, “Trou” en “Troubadour”.

Ter informatie drukken wij hierna van deze herziene statuten het DOEL (art. 1-5) en de WERKING (art. 6-10) af, aangevuld met twee artikelen van het hoofdstuk ORGANISATIE (art. 11-12), een en ander in de oorspronkelijke spelling en stijl.

STATUTEN

VAN DE

KATHOLIEKE VLAAMSE VOLKSKUNSTFEDERATIE

A. DOEL

1. De Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie (K.V.V.F.) stelt zich ten doel de beoefening van de volkskunst in al zijn geledingen, hoofdzakelijk: volksdans, volkszang, huismuziek e.a. bij de Katholieke jongens en meisjes te verspreiden en een welomlijnde samenwerking tussen de Katholieke Vlaamse Volkskunstgroepen te verwezenlijken.
2. Zij aanvaardt de kulturele waarde van bovengenoemde activiteiten voor de opvoeding van de jongeren en beschouwt zij als een uiting van gezonde ontspanning. Zij erkent de volkskunstgroep als een verantwoorde vorm van het ontspanningsleven van de gevorderde jeugd. Zij verlangt ook de goede geest te bevorderen in de volkskunstbeoefening en in de volkskunstgroepen zelf.
3. Zij verlangt groepen te bundelen die volkskunst als hoofdactiviteit beoefenen, hetzij deze zelfstandig bestaan, hetzij deze bestaan als afdeling van een vereniging. Het is duidelijk dat de principes van deze vereniging overeen dienen te komen met deze van de federatie zelf.
4. De federatie verlangt slechts volkskunstgroepen te bundelen die van de katholieke levensbeschouwing de ziel van hun werking maken. Bundelt enkel de volkskunstgroepen, die op nationaal terrein, door hun activiteit het bewustzijn en de weerbaarheid van het Vlaamse volk bevorderen.
5. Zij erkent de primauteit van de integrale jeugdbeweging. Zij beseft dat de volkskunstgroep niet louter een ontspanningsgroep is, maar ook een middel moet zijn tot verrijking en verspreiding van de christelijke en kulturele herwording van ons volk.

B. WERKING

6. De Katholieke Vlaamse Volkskunstfederatie zal de mogelijkheden onderzoeken ter verspreiding van de volkskunst ten lande.

7. De federatie zal zich bekommeren met de vorming van lesgevers(sters) in al de vertakkingen; dans, zang, huismuziek e.a.

- het inrichten van jaarlijkse studiedagen voor de leiders en leidsters over wezen, rol en leiding en lesgeven.
- de uitbreiding van het repertorium van al de vertakkingen.
- het oprichten van een documentatiedienst.
- het zenden van een afvaardiging naar samenkomsten, congressen enz. die volkskunstaangelegenheden betreffen.
- het bekomen van subsidies.
- eventuele onderlinge medewerking zonder verplichting nochtans der aangesloten groepen aan elkaars feesten.
- het verzamelen en uitwisselen van technisch materiaal.

8. De federatie kan ook federatieve feesten inrichten, die tevens een bron van inkomsten kunnen zijn waarmede de financiële leefbaarheid der federatie en der groepen kan verzekerd worden. De federatie kan twee soorten feesten inrichten: gesloten samenkomsten (leden, ouders, geïntroduceerden) en publieke demonstraties.

9. De federatie onderzoekt de mogelijkheden om de volkskunstbeoefening in de jeugdbeweging technisch te helpen.

10. De federatie zal contacten onderhouden met de volkskunstgroepen uit andere steden en gemeenten, met binnen- en buitenlandse en internationale organisaties op volkskunstgebied.

C. ORGANISATIE

11. Zij verlangt enkel volkskunstgroepen te bundelen waarvan de leden 18 jaren tellen.

12. Elk der aangesloten groepen behoudt zijn volstrekte autonomie; de federatie wil zich op generlei wijze mengen in de interne aangelegenheden van de aangesloten groepen.

--

DE DRIESPRONG

is
het tweemaandelijks tijdschrift
van de

Vlaamse

Volkskunstbeweging vzw.

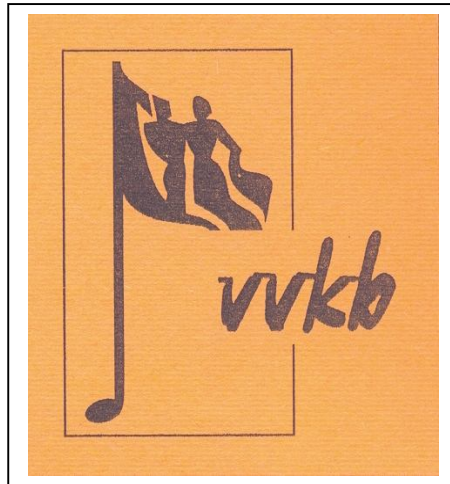
(Secretariaat en zetel:

p/a Lieven Stubbe,

Eitikhoveplein 5, 9680 Maarkedal

lieven.stubbe@telenet.be)

“De Driesprong” verschijnt in
januari, maart, mei, juli,
september en november.

DE DRIESPRONG is “de spreekbuis van de vereniging en begeleidt dan ook de doelstellingen ervan, nl. de beoefening, de aanmoediging en het propageren van de Vlaamse volkskunst; het bijdragen tot de culturele herwaardering van de vrijetijdsbesteding; het ondersteunen en het verspreiden – in de geest van een Europese eenheid in verscheidenheid – van onze eigen volkskunst; het bundelen van groepen met gelijkaardige doelstellingen.” (Cfr. het werkingsverslag 2001 van de Vlaamse Volkskunstbeweging). En “het ondersteunen, het instandhouden en het aanmoedigen van de vernieuwende tendensen van de Vlaamse volkskunst”, in de geest dus van art. 3 van de VVKB-statuten.

DE DRIESPRONG heeft Theo Smet als hoofdredacteur en Willy Cobbaut, Koen Denduyver, Eddy Picavet, Piet Pottie en Fred Scholliers als medewerkers. Administratieve medewerking: Magda Vermeiren. **Redactie-adres:** De Driesprong, p/a Willy Cobbaut, Bosstraat 2, 9310 Baardegem-in-Aalst. Telefoon: 052/355452. E-post: willy.cobbaut@telenet.be.

DE DRIESPRONG is ook als **abbonement** te verkrijgen. Hiervoor maakt men 15 euro over op rekening 403-3046661-61 van de Vlaamse Volkskunstbeweging vzw, 9680 Maarkedal. Een abbonement kan elk ogenblik ingaan. Met het zesde nummer ontvangt men dan een nieuw verzoek tot het betalen van het leesgeld.

DE DRIESPRONG houdt contact met de aangesloten groepen – en meer concreet wat betreft de kalender, activiteitenverslagen en dergelijke meer – via volgende **gouw-correspondenten**:

- **Antwerpen**: André Dewitte, Molenstraat 27 te 2870 Puurs. Telefoon: 03/889.58.46. E-post: dewitte.andre@skynet.be.
- **Brabant**: Hilde Servranckx, Putweidestraat 16 te 1700 Dilbeek. Telefoon: 02/466.46.10. E-post: pippeziipe@telenet.be.
- **Oost-Vlaanderen**: Willy Cobbaut, Bosstraat 2 te 9310 Baardegem. Telefoon: 052/35.54.52. E-post: willy.cobbaut@telenet.be.
- **West-Vlaanderen**: Koen Denduyver, Watervallestraat 27 te 8480 Bekegem. Telefoon: 0496/23.18.03. E-post: koen@hovelingen.be.

DE DRIESPRONG ontvangt vanwege de overheid geen subsidies, evenmin als zovele andere Vlaamse tijdschriften en verenigingen, helemaal in overeenstemming met de bepalingen van het “Decreet betreffende de amateurkunsten” van 22 december 2000, dat het Vlaams verenigingsleven de facto gedeeltelijk financieel drooggelegd heeft. Private **steunverlening** is bij decreet natuurlijk niet verboden en kan dus via een storting of een overschrijving op rekening nummer **403-3046661-61** van de Vlaamse Volkskunstbeweging vzw, Etikhoveplein 5, 9680 Maarkedal. Waarvoor onze dank!

PUBLICITEITSTARIEF – Voor publiciteit in “De Driesprong” geldt volgend jaartarief: 1 blz.: 200 euro. - ½ blz.: 150 euro. - ¼ blz.: 100 euro. De aankondiging verschijnt dan in 6 opeenvolgende nummers.

Foto's kaft

- Uit het fotoalbum van vkg. “Elickerlyc”, hier in stadskledij uit de Biedermeyerperiode van Antwerpen. De groep werd in 1946 gesticht door Mon de Clopper. (Foto E.)
- Muzikant André Delbecque – vorig jaar overleden – van vkg. “De Vlasblomme” (Bissegem). In hem eren we alle muzikanten die ons reeds moesten verlaten, maar die we dankbaar in herinnering willen brengen. (Foto Fred Scholliers).
- Een vendelier van vkg. “De Kegelaar” (Wilrijk) tijdens het Internationaal Dansfestival te Bolsward (NI) in 2008. (Foto DK).

Een **driesprong** is een “plaats waar drie wegen samenkomen”, zo lezen we in het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, vulgo de Dikke Van Dale. De naam van dit tijdschrift verwijst meer bepaald naar het driespan **dans – muziek – vendelspel**, uiteraard zonder zaken uit te sluiten als poppenspel en andere uitingen van volkskunst.

Volkskunst is als het kantwerk rond een natie. De ziel van een volk wordt zichtbaar in zijn dansen, hoorbaar in zijn muziek. Het vuur in een volk krijgt vorm als vlamme vaandels de ijle lucht doorklieven. De geest van een volk weerspiegelt zich in de ernst en de humor binnen oude en nieuwe volksgebruiken.

De volkeren in Europa moeten zich vast verenigen rond hun nationale verscheidenheden, om grenzen niet langer grenzen, maar raaklijnen te laten worden.

Verantwoordelijke uitgever:
Theo Smet, Beukenhofstraat 52 bus 101, 8570 Vichte